

Arnbjørn Hansen:

Málið er landsliðið

FÓTBÓLTUR Tað sigur Arnbjørn Hansen, sum skoraði tvey mál í 3-2 sigrinum á Víkingi. Framherjin hevur annars mangan verið mettur at verða ov dovin til landsliðið

Tróndur Arge – Gøta

Hann hevur í fleiri ár lopið kvøkk á føroyskar verjuleikarar, sum halda at fitti og róligi framherjin bara stendur og hugnar sær frammi á vøllinum. Men so skjótt hann setur ferð á, so er tað ongin, sum megnar at fylgja honum. Hóast hann til tíðir sær nakað tungur út, so er kvikleikin ikki til at taka feil av. Toppferðin er hægri enn hjá nøkrum miðverja í landinum. Tað prógvar hann javnan.

Hann er ein áleypari av gamla slagnum. At renna aftur í vøllin gevur onga meining. Heldur ikki at renna for nógv, tí so orkar hann ikki at skjóta mál. Hann er tryggur frammanfyri málinum og sinnalagið er av heldur róligari slagnum. Trúgvinn upp á seg sjálfan er stór. Hann er ikki sinnaður at broyta seg sjálfan, tí onnur halda at hann skal gera ávís ting øðrvísi. Hann hevur hóast alt verið millum vandamiklastu framherjarnar í landinum síðani 2006, og tað veit hann eisini væl.

– Málið er landsliðið

Kjakið um Arnbjørn Hansen kann spæla á føroyska landsliðið hevur verið deilt í tvey. Tað eru tey, sum halda at føroyska landsliðið ikki hevur ráð at hava ein “luksum” áleypara, sum ikki rennur eins nógv og hinir á liðnum.

Hinvegin, so hevur Arnbjørn Hansen verið við til at vunnið føroyska landsliðnum sneyg stig. Hann var millum annað við móti Eysturrikni og hevði tá ein til tveir stórar móguleikar. Síðani hevur hann skotið mál móti Litava og Estlandi, tá Føroyar vunnu ávíkavist 2-0 og 2-1.

So samansetingin við Arnbirni Hansen og landsliðnum er ikki uppskriftin upp á at tapa í sær sjálvum.

Tað er bara blivið til 11 landsdystir og tvey mál, men Arnbjørn kundi hugsa sær at økt um tað talið, nú landsliðið skal takast út til dystirnar móti Svøríki og Írlandi á Tórsvølli.

– Tað er altíð stuttligt at verða á landsliðnum. Hevur tú ikki tað sum gularót, so er tað ikki eins stuttligt. Eg vóni at eg fái boð, men tað er ikki so at eg siti og bíði ella fari at gráta um eg ikki fái landsliðsboð, sigur Arnbjørn Hansen stutt eftir at dysturin í Sarpugerði er liðugur.

Arnbjørn Hansen hevur framvegis landsliðið sum mál, men ásannar at hann er nokk blivin ov gamal sum fótbóltsspælari at seta nøsina upp ímóti nakrari yrkisleið í fótbóltsverðini.

For dovin til landsliðið?

Arnbjørn er blíður av lyndi og svarar erligt upp á spurningarnar, men upp á ein skemtiligan hátt. Har er onki gjøgnumhugsað fjølmiðlaspæl við teimum afturgangandi setninginum vit kenna frá úti í heimi.

Tað ger hann eisini, tá hann verður spurdur um hann er for dovin til at spæla á landsliðnum.

– Ja, tað eri eg allarhelst. Eg eri ikki ein týpa sum tímur so væl at renna. Og tá eg renni, so dárar mær best at renna frameftir vøllinum, sigur hann við einum smíli.

– Tá eg sá landsliðið spæla móti Týsklandi hugsaði eg, at tað var gott at eg ikki spældi við, tí teir høvdu ongantíð bóltin. So nógv hevði eg ikki orka at runnið, sigur Arnbjørn víðari og flennur.

Málini, sum Arnbjørn Hansen hevur skotið á landsliðnum, eru bæði komin eftir deyðbólta. Eftir hornaspark móti Litava og eftir brotspark, sum Fróði Benjaminsen brendi, ímóti Estlandi.

Málini og sigarnir vitna um, at Arnbjørn kann spæla á landsliðnum, men hann er sjálvur skjótur at ásanna, at tey málini ikki eru komin móti teimum sterkastu tjóðinum.

– Nú hevur tað ikki verið móti Týsklandi, men kanska er tað tí eg dugi at skora upp á móguleikarnar ella móguleikan, sum føroyingar fáa í einum dysti. Men tað er landsliðsvenjarin, sum má taka stóðu til um eg eri góður nokk, leggur Arnbjørn afturat.

Samrøðan er í lötum álvarslig, men Arnbjørn sparir ikki upp á skemtiligu viðmerkingarnar. Spurdur um hann ikki kann broyta sín spælistil til landsdystirnar er hann skjótur at at svara;

– So má eg út í fyrra hálvleiki, sigur Arnbjørn vísandi til manglandi rennu orkuna, og fer aftur at flenna.

Arnbjørn hevur altíð spælt sum áleypari og kann ikki minnst, at tað nakrantíð hevur verið øðrvísi.

– Eg havi onkuntíð hugsa um tað, men eg haldi eg havi verið so síðani eg var lítill. Eg havi altíð spælt har frammi. Í skúlanum hjálpi eg nokk meiri til í verjupartinum, men tá var vøllurin ikki so langur, sigur Arnbjørn og heldur áfram at smáflenna.

Tað krevur meiri av hinum á liðnum, tá ein maður stendur fremst og ikki rennur eins nógv. Tað er tó ikki nakað Arnbjørn hugsar so nógv.

– Ikki longur. Nú havi eg spælt so nógv ár í bestu deildini, men um teir eru ónøgdir, so kunnu teir bara finna onkran annan áleypara. Men tað riggar væl hjá okkum. Teir vita hvat eg standi fyri og eg veit hvat teir standa fyri. Eg haldi báðir báðir partar hava góðtikið stóðuna, sigur Arnbjørn við eitt sindur av skemti og álvarsemi í senn.

Skaðafriur í ein mánað

Arnbjørn hevur verið skaddur tað mesta av árinum, men seinastu

dystirnar er hann komin fyri seg. Formkurvan peikar rætta vegin og nú koma málini eisini. Sunnudagin skoraði hann tvey mál og bæði vóru týpisk áleypara mál. Tað fyrra til 2-0 var ein frispæling, har Arnbjørn bráðliga kom púra leysur móti málinum. Ein móti einum var hann róligur og rak framvið málmanninum og trillaði bóltin í mál.

Í seinna hálvleiki økti hann til 3-0, eftir at Sorin Anghel legði innfyri úr vinstri. Innfyri skuldi Arnbjørn bara seta fótin á.

– Nú havi eg verið skaðafriur í næstan ein mánað. Eg orki betri nú og hugurin at venja er eisini betri, tá tú ikki er skaddur, greiður Arnbjørn frá.